26/12/2020

Τα τελευταία Χριστούγεννα: “Ξύπνα άνθρωπε του 21ου αιώνα!”

/ Ορθόδοξες Προβολές

“Ξύπνα άνθρωπε του 21ου αιώνα! Τα επιτεύγματά σου, σε απεκοίμησαν”.

Τά ἐπιτεύγματά σου σέ ἀπεκοίμησαν καί νόμισες ὅτι κατέκτησες τόν κόσμο. Εὐτέλισες καί αὐτά τά ἱερά καί ὅσια. Τά θεώρησες μύθους καί θρύλους πού τρέφουν τή φαντασία τῶν μικρῶν παιδιῶν, χωρίς ἀντίκρυσμα στήν προσωπική ὑπαρκτική ὀντότητά σου. Κύτταξε ὅμως γύρω σου. Πόλεμοι ἀδελφοκτόνοι, πείνα καί ἀσθένειες γιά τούς ἀδύνατους, καταπάτηση τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, διαφθορά, σκάνδαλα, διάσπαση τῆς ἑνότητος τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀπουσία ἀγάπης, κυριαρχία τῶν συμφερόντων. Ἕνα τέτοιο κόσμο ἑτοίμασες γιά τά παιδιά σου, ὅπου καί αὐτή ἡ φύση συστενάζει καί διαμαρτύρεται γιά τίς καταχρήσεις σου. Δέν ἀπέλιπαν βέβαια νησίδες ἐλπίδας. Εἶναι ὅμως τραγικά ὀλίγες, ἐπιδεικτικά ἀνεπαρκεῖς.

Ακούστε το τελευταίο χριστουγεννιάτικο μήνυμα της 25ης Δεκεμβρίου 2007, του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστοδούλου:

Μήνυμα Χριστουγέννων 2007

20/12/2007

Ἀγαπητά μου Παιδιά,

«ΕΤΕΧΘΗ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡ». Τή φράση αὐτή, πού ἀπηύθυνε ὁ Ἄγγελος πρός τούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ τό βράδυ τῆς Γεννήσεως, φοβοῦμαι ὅτι τήν ἔχουμε ἀκούσει τόσες φορές ὥστε νά μή μᾶς κάνει πιά μεγάλη ἐντύπωση. Παρά ταῦτα ἡ Ἐκκλησία δέν κουράζεται νά τήν ἐπαναλαμβάνει καί σήμερα καλώντας ὅλους ἐμᾶς, ἀνθρώπους τοῦ 21ου αἰώνα, νά ὑποδεχθοῦμε τόν Σωτήρα μας, ἐκεῖ στό στάβλο τῆς Βηθλεέμ, Θεό σαρκωμένο ἀπό ἀγάπη, στίς καρδιές μας, στά σπίτια μας, στίς πόλεις μας, στίς πατρίδες μας. Παντοῦ.

ΒΕΒΑΙΑ Η ΦΡΑΣΗ ΑΥΤΗ ἀπευθύνεται σήμερα σ' ἕναν ἀλαζόνα καί ἐπηρμένον ἀπό τίς τεχνολογικές του κατακτήσεις ἄνθρωπο, τόν ἄνθρωπο πού ἐξέθρεψεν ὁ 20ός αἰώνας, καί προβάλλει ὁ 21ος. Τόν ἄνθρωπο τῆς ἀφθονίας τῶν μέσων, τῶν ἐπιτυχιῶν τῆς ἐπιστήμης του, ἀλλά καί τῆς πνευματικῆς ἀτροφίας, τοῦ ἐσωτερικοῦ κενοῦ, καί τῆς ἔλλειψης κοινωνούμενης ἐμπειρίας πού ἀπαιτεῖ λογικά

ἐρείσματα σέ θέματα πίστεως. Ὁ ἄνθρωπος σήμερα μοιάζει νά εἶναι ἀποστεωμένος ἀπό ἔμπνευση, ἀπό ἐλπίδα, αἰχμάλωτος τῶν κατακτήσεών του, θύμα τῆς προόδου του, φορτωμένος μέ ἀπέλπιδα προοπτική γιά τό μέλλον του.

ΣΑΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ἀκούεται καί πάλι σήμερα ἡ φράση τοῦ Ἀγγέλου. Εἶναι σάν νά καλεῖ τόν ἄνθρωπο τοῦ 21ου αἰώνα νά ξυπνήσει ἀπό τόν λήθαργο τῆς χρησιμοθηρικῆς ὑλοφροσύνης καί τήν κραιπάλη τῆς πλασματικῆς αὐτάρκειάς του. «Ξύπνα, ἄνθρωπε τοῦ 21ου αἰώνα». Ὁ Σωτήρας προκαλεῖ ἀλλά καί προσκαλεῖ τόν καθένα μας νά ἀναθεωρήσει τήν πορεία του, νά ξαναβρεῖ τήν ἐλευθερία του, νά ξαναδεῖ τό φάσμα τῆς ζωῆς του μέσα ἀπό τό λαμπρό φῶς τῆς Ἀλήθειας Του.

«ΞΥΠΝΑ ΑΝΘΡΩΠΕ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ». Τά ἐπιτεύγματά σου σέ ἀπεκοίμησαν καί νόμισες ὅτι κατέκτησες τόν κόσμο. Εὐτέλισες καί αὐτά τά ἱερά καί ὅσια. Τά θεώρησες μύθους καί θρύλους πού τρέφουν τή φαντασία τῶν μικρῶν παιδιῶν, χωρίς ἀντίκρυσμα στήν προσωπική ὑπαρκτική ὀντότητά σου. Κύτταξε ὅμως γύρω σου. Πόλεμοι ἀδελφοκτόνοι, πείνα καί ἀσθένειες γιά τούς ἀδύνατους, καταπάτηση τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, διαφθορά, σκάνδαλα, διάσπαση τῆς ἑνότητος τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀπουσία ἀγάπης, κυριαρχία τῶν συμφερόντων. Ἕνα τέτοιο κόσμο ἑτοίμασες γιά τά παιδιά σου, ὅπου καί αὐτή ἡ φύση συστενάζει καί διαμαρτύρεται γιά τίς καταχρήσεις σου. Δέν ἀπέλιπαν βέβαια νησίδες ἐλπίδας. Εἶναι ὅμως τραγικά ὀλίγες, ἐπιδεικτικά ἀνεπαρκεῖς.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ἀπευθύνονται στίς ψυχές μας. Ἡ πίστη στόν Σωτήρα σώζει καί νοηματοδοτεῖ τή ζωή μας. Ὁδηγεῖ στήν ἐμπειρική ψηλάφηση τῆς ἑρμηνείας τοῦ γεγονότος. Μέ ταπείνωση ἀλλά καί ἐλευθερία. Οἱ συνέπειες ἀκολουθοῦν. Ἡ ἐλπίδα, τό φῶς, ὁ ἀγώνας, ἡ ἀνθρωπιά. Ὁ Σωτήρας Χριστός μᾶς προκαλεῖ καί μᾶς ἐμπνέει νά γίνουμε ἄνθρωποι καί νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό τίς δεσμεύσεις τοῦ ἐνδοκοσμικισμοῦ καί τῆς ἀλλοτρίωσης.

ΚΑΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΥΤΟ πολλοί, ἀμέτρητα πλήθη πιστῶν τόν ἀκολουθοῦν μέ συνέπεια. Χαίρω ὅταν ἐπισκέπτομαι τίς ἐνορίες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καί ἄλλες Ἱ. Μητροπόλεις στήν Ἐπαρχία νά διαπιστώνω πόσοι πολλοί, καί ἀνάμεσά τους καί νέοι ξαναβρίσκουν τό δρόμο τους πρός τήν πίστη. Τό φαινόμενο εἶναι θαυμαστό. Ἄν τό ἐπισημαίνω εἶναι γιατί εἶναι χρήσιμο νά συντηροῦμε μέσα σας τήν ἐλπίδα ὅτι ὁ κόσμος τῶν φαινομένων κρύβει μέσα του καί πίσω του μιάν ἄλλη πιό ζωντανή πραγματικότητα πού μόνο ὅσοι μποροῦν καί θέλουν τήν βλέπουν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι μύθος, οὔτε φολκλορικό παιγνίδι. Σέ τελευταία ἀνάλυση ἄν τό βρέφος στή Φάτνη εἶναι ὁ Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος – καί αὐτό ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ποιότητα τῆς Πίστεώς μας – τότε αὐτός ὁ Θεός εἶναι ἐλπίδα ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τή μοίρα τῆς θνητότητας, ἐγγύηση ἀθανασίας, ἐξασφάλιση σχέσης μέ τό Θεό, ἀληθινή σωτηρία.